

MŪSŲ VELYKOS DOMINA IR DAR NEMOKANČIUS LIETUVIŠKAI

Praėjusį šeštadienį, kovo 21 d., Balzeko lietuvių kultūros muziejuje susirinko gausus būrys, žmonių. Jie atvyko su tikslu išmokti vieno iš seniausių margučių dekoravimo būdų - skutinėjimo, taip pat susipažino su lietuvių šv. Velykų papročiais. Mane vis stebina, kad mūsų tradicijos, papročiai, liaudies menas domina antros ar trečios kartos lietuvius kurie nežino nei žodžio lietuviškai, ateina į užsėmimus mūsų kaimynai latviai ir muziejuos aplylinkėse gyvenantys įvairiausių kitų tautybių žmonės.

Margieji margučiai. 2015. Balzeko lietuvių kultūros muziejaus nuotrauka.

Primiausia visus kvietėme apsilankyti muziejaus pagrindinėje ekspozicijoje ir apžiūrėti a.a. Ramutės Plioplys unikalią margučių kolekciją. Po to dailininkė Rasa Ibienskienė ir Asta Zimkienė dalinosi savo žiniomis kaip lietuviai senovėje ruošdavosi šv. Velykoms, ką simbolizuoja magučių spalvos ir raštai.

Senovėje lietuviams šv. Velykos buvo ne tik Kristaus prisikėlimo, bet ir gamtos atbudimo šventė. Margučiai simbolizavo gyvybės atsiradimą, todėl juos aukojo derliaus dievams. Buvo tikima, kad margutis galintis pagydyti žmonių ir gyvulių ligas. Margučiai buvo dažomi ąžuolo, juodalksnio žieve, svogūnų lukštais, samanomis, ramunėlėmis, kmynais. Margučių spalvos reiškė: juoda - žemę, raudona - gyvybę, mėlyna - dangų, geltona - derlių, žalia - pavasarį.

Po margučių užsiėmimo pakvietėme visus aplankyti vaiku muziejų, pagrindinę ekspozicija ir būtinai pažiūrėti naujausią muziejaus paroda „No Home To Go To. The Story of Baltic Displaced Persons 1944-1952“. Tik įėjusi į ekspoziciją, prie pirmojo stendo p. Gvažina Liautaud pradėjo pasakoti, kad „taip ir mes traukėmės iš Lietuvos, ir mes važiovome tokiu vežimu, taip pat vežėmės dviračius“. Kita

močiutė labai uoliai žemėlapyje ieškojo DP stovyklų kuriose ji gyveno iki atvykstant į Jungtines Valstijas. Teko išgirsti dar daug kitų istorijų apie pasitraukimą iš Lietuvos, apie šv. Velykų šventimą gyvenimą DP stovyklose ir tik atvykus į Jungtines Valstijas.

Rita Janz, [Balzeko lietuvių kultūros muziejus](#)